

[Alfred Hansen]

de landbruget ind, at det er til gavn for den enkelte landmand på lang sigt.

Nej, hr. Stavad og socialdemokratiet har fået landbruget dér, hvor socialdemokratiet åbenbart ønsker landbruget, hvis jeg skal tage hr. Stavads udtalelser for pålydende. Man har fået dem tyngt i en knæ. Man har fået dem derhen, hvor det tilsyneladende er en lykke for socialdemokratiet at have et erhvervsliv, nemlig det udviklingstrin, hvor man kommer med tiggerstaven og hatten i hånden hvert kvartal i det mindste og beder om tilskud fra det offentlige. Det er det, dansk landbrug har at takke socialdemokratiet for, for det er jo socialdemokratiet, der i de fleste år siden 2. verdenskrig har haft regeringsmagten og regeringsansvaret. Hvis det har været en målbevidst politik på det landbrugspolitiske område for socialdemokratiet, må jeg sige, det er lykkedes fortrinligt.

Men det, socialdemokratiet er nået frem til, er jo ikke at hjælpe dansk landbrug. Man har fået dem til konstant at gå canossagang til regeringen, og det er måske dejligt at sidde som landbrugspolitisk ordfører for socialdemokratiet og lege julemand og dele goder ud efter de tilfældige søms princip, men det er ikke en politik, der er til gavn for danske skatteydere eller til gavn for dansk landbrug og dansk produktion i det hele taget.

Vi er nogle, der har været meget på vagt over for denne udvikling, mens andre, som påberåber sig at ville kæmpe for et frit erhvervsliv, ikke har været på vagt over for denne udvikling. Men det er jo ikke en tilskudspolitik, der skal løse et erhvervs grundlæggende problemer. Man kunne have lyst til at spørge landbrugsministeren, som vel nok ikke kan svare på det på stedet, men i hvert fald få undersøgt engang, hvor mange procent af de penge, der lånes ude på årsbasis, der er subsidieret på en eller anden måde. For der er vel ingen, der kan bestride den påstand, at jo mere tilskud man giver til større dele af den danske befolkning, jo flere økonomiske byrder vælter man samtidig over på den resterende del af befolkningen. Men man har undertiden indtryk af, at navnlig socialdemokratiet og partierne til venstre i salen for socialdemokratiet har den opfattelse, at statskassen bare er en beholder, man kan pumpe penge op af, efterhånden som man får brug for dem. Dette er udtryk for en

meget lille eller manglende forståelse for de nationaløkonomiske sammenhænge.

Hvad er så regeringspartiets og socialdemokratiets landbrugspolitik på lang sigt? – og det spørger jeg landbrugsministeren om. Har man, når man nu får vedtaget disse lovforslag, som jo stort set er en tro kopi af lovforslag, vi har været præsenteret for de seneste år – i hvert fald indeholder de det helt præcise element hver gang, at der er tale om subsidiering til en bestemt udpeget gruppe af befolkningen, i denne forbindelse landbruget – har man så løst landbrugets problemer, eller hvornår vil ministeren mene at vi igen bliver præsenteret for et forslag, som skal udsætte den egentlige »henrettelse« af danske landmænd på det økonomiske område?

Det er nok rigtigt som påstået også af formanden for LR-80, hr. Ole Baadsgaard, at det er at udskyde problemerne, at der reelt ikke er noget heri, som kan løse landbrugets problemer, end ikke den enkelte landmands problemer. Man kan måske formindske tabet hos nogle af kreditorerne, men længere kan man vel stort set ikke komme.

Derfor synes jeg faktisk, det er unfair at bilde den danske landmand ind, at nu sadler vi om, nu sker der noget med vores landbrugspolitik, nu vil vi skabe grundlag for de danske landmænds eksistensberettigelse. Jeg synes, de har været genstand for megen hån, med den politik, der har været ført de seneste år. Jeg synes, de mange landmandsfamilier, som har passet deres job, har fortjent en bedre skæbne, og det er i hvert fald ikke den gruppe, der har forårsaget de store problemer i samfundet. Det er jo normalt ikke dem, der har den opfattelse, at man skal stå med hatten i hånden og have tilskud fra det offentlige i tide og utide. Jeg er overbevist om, at dansk landbrug hellere end gerne vil være selvfinansierende. De vil gerne have rentabilitet i landbruget, men ikke ved at få tilført kapital fra det offentlige. For de ved jo godt, at de er kommet i et afhængighedsforhold til folketinget, til regeringen, til socialdemokratiet, og at dette afhængighedsforhold ikke er noget, man kan bygge en produktion og et erhvervsliv på.

Vi kan fra retsforbundets side ikke støtte de foreliggende to lovforslag, for vi tror ikke på effekten af dem. Vi mener, det ikke må være sådan, at vi kører vores erhvervsliv så meget i sænk, at de overhovedet har behov